

PARENTATION

Årets första dödsbud kom den 22 februari och gällde vår avgångne stolsbroder f.d. häradshövdingen Nils Wihlborg. Han föddes den 27/7 1874 i Mörrum i Blekinge och var son till kontraktsprosten och folkskoleinspektören Nils Carl Herman Wihlborg. Intrycken från prästhemmet med dess stora barnaskara och gammal-lutherska livsåskådning följde honom genom livet. Efter studentexamen i Karlskrona 1893 fortsatte han studierna vid universitetet i Lund där han 1898 blev juris kandidat. Efter vanlig tingstjänstgöring fortsatte han sin juridiska utbildning i Skånska hovrätten där han snabbt och säkert avancerade, 1906 till fiskal, 1908 till assessor och 1909 till hovrättsråd. Han hade då redan börjat tjänstgöra i justitierevisionen, där han 1909 blev ordinarie revisionssekreterare. 1913 blev han på ansökan häradshövding i **Hälsinglands** norra domsaga, en befattning som han 17 år senare utbytte mot häradshövdingeämbetet i Rönnebergs, Onsjö och Harjagers domsaga med bostad i vårt samhälle, som han sedan dess tillhört. 1944 ingick han i pensionsåldern.

Detta är i korthet de yttre dragen av en sällsynt rätlinjig, på djupgående lagkunskap och omutlig rättrådighet fotad domaregärning. Den framstående plats, han intog inom lantdomarekåren, ledde också till, att han vid upprepade tillfällen ^{at inträda i} erbjöds-plats i Högsta Domstolen, erbjödanden, som han ståndaktigt vägrade att mottaga. Han ville arbeta med människor i det levande livet och icke bara med protokoll och pappersinlagor. Detta sammanhänge med hans mångsidiga intressen och praktiska läggning, som i förening med hans stora arbetsförmåga förde honom in på fruktbarande arbete inom skilda verksamhetsområden vid sidan av den rena juridiken.

Av statliga myndigheter anförtroddes honom en mängd utrednings-

och sakkunniguppdrag. Sålunda deltog han 1916-1921 såsom sakkunnig i justitiedepartementets för utredning, angående norrländska vanhävds- lagstiftningen. Han kallades vidare till ordförande 1927 för präst- löneregleringssakkunnige, 1932 för krono⁻~~gårds~~utredningen och 1941 för utredningar ang. arrende- och vanhävdslagstiftning och därmed sammanhängande frågor.

Även i det kommunala arbetet deltog han med intresse. I Hudiks- vall tillhörde han stadsfullmäktige och var dess v. ordförande 1917- 30. Efter sin bosättning inom vårt samhälle blev han 1934 invald i stadsfullmäktige, där han kvarstod till 1943.

Under sin Hudiksvallstid var han under en följd av år ordförande i Svenska Handelsbankens lokalstyrelsen och efter förflyttningen till Landskrona erhöll han samma befattning vid bankens kontor här- städes. Han blev även ordförande i styrelsen för Rönnebergs Spar- bank. Under senaste världskriget hade han det maktpåliggande upp- draget att vara ordförande i Landskrona kristidsnämnd. Ett annat förtroendeuppdrag, kanske det han satte mest värde på, var inspektor- atet för Landskrona högre allmänna läroverk, som han under en följd av år handhade och med vaket intresse utövade.

Den obrutna rad av ansvarsfyllda förtroendeuppdrag, som vår avlidne broder fick mottaga, vittnar bättre än något annat om den klarhet och reda, den oväld och grundlighet, varmed han löste de uppgifter, som förelades honom. Det låg över hans yttre framträdande en impo- nerande värdighet, som understödd av den resliga gestaltens ståt- liga yttre kunde tyda på en viss otillgänglighet. För dem, som kommo honom närmare, blev det klart, att detta var honom helt främmande. Hans livsföring, skulle jag tro, var utformad enligt Thyco Brahes bekanta: " non haberi - sed ejse - ej anses, men vara". Han var i själva verket i hög grad en känslomänniska och en vek natur, som i ett lyck- ligt och harmoniskt hemliv fann sin största tillfredsställelse.

Hans verkliga natur tog sig rörande uttryck, då han på sitt döds-
läger i detalj förordnade, hur hans begravning skulle ske. Inga
rosande tal finge hållas vid hans bår och psalmen 517 "Stjärnan
från Betlehem leder ej bort men hem" och 564 "Var är den vän,
som över allt jag söker", skulle sjungas vid begravningen.